

Hồi 23

Bang Chủ Kim Long Bang

Với tâm trạng vừa hoang mang vừa ân hận chỉ mới xảy đến không lâu, Tiểu Vy tuy phát hiện kẻ đang kêu đau đớn là nữ nhân đã từng một đôi lần đối địch, nhưng ở Tiểu Vy chẳng hiểu sao mọi hận thù đều biến mất!

Thoạt nhìn qua sắc diện của nữ nhân nọ, Tiểu Vy biết ngay nàng đã trúng phải độc thủ của lão Giáo Chủ Thiên Ma Giáo!

Không hề chần chừ, Tiểu Vy đưa nữ nhân ra chỗ thoáng và nghĩ cách giải độc cho nàng!

Không thể nghĩ ra một phương cách nào khả dĩ hơn, Tiểu Vy chợt nhớ đến khẩu quyết Độc Quy Pháp Dẫn Nguyên!

Muốn vận dụng khẩu quyết này, điều đầu tiên cần làm là Tiểu Vy phải giúp nữ nhân nọ hồi tỉnh!

Dùng đầu ngón tay, Tiểu Vy khẽ chạm vào huyệt Nhân Trung của nàng!

Nữ nhân nọ tỉnh lại thật!

Nhìn thấy Tiểu Vy, nàng kính hãi:

- Là các hạ?

Tiểu Vy lên tiếng, cố nói thật hòa nhã hy vọng giúp nàng ta bớt kính hãi:

- Cô nương đã trúng độc! Là Hùng Hoàng Hỏa Độc Vụ hay Thấu Cốt Loạn Phong Ty? Tại hạ chỉ muốn giúp cô nương, tuyệt nhiên không có ác ý!

Giọng nói của Tiểu Vy không những thật hòa nhã mà còn hết sức chân thành, khiến nữ nhân nọ trấn tĩnh:

- Ta vô tình để một mảnh Thấu Cốt Loạn Phong Ty phạm qua! Chất độc thấm sâu vào kinh mạch, các hạ có muốn giúp cũng vô ích!

Tiểu Vy mỉm cười:

- Tại hạ có một phương cách có thể giúp cô nương trục độc!

Nàng ta kinh nghi:

- Có lần ta lên nhìn thấy các hạ tọa công trực độc! Nếu là cách đó, phải chi chất độc chưa thấm sâu còn khả dĩ! Đẳng này...

Tiểu Vy hoang mang:

- Đó là lần tại hạ cũng bị một mảnh Thấu Cốt Loạn Phong Ty đâm vào! Sao cô nương có thể nhìn thấy tại hạ tọa công!

Nàng ta chẳng biết đáp thế nào, nên phải im lặng!

Chỉ khi Tiểu Vy hỏi lại một lần nữa, nàng mới đáp:

- Ta đã lên theo các hạ! Và lần đó, nếu không có Toàn Cơ đạo trưởng ngăn cản, các hạ đã bị ta lấy mạng rồi!

Tiểu Vy thoáng giật mình:

- Võ công của cô nương dường như cao minh hơn Toàn Cơ đạo trưởng! Cô nương đâu dễ gì bị ngăn cản?

Nàng ta chớp mắt:

- Ta không phủ nhận điều đó! Chỉ vì...

- Vậy tại sao lần đó cô nương không giết tại hạ?

Nàng ta thở dài:

- Suy đi tính lại, ta thấy khó chấp nhận hành vi ám muội, nên không thể xuống tay!

Tiểu Vy thở hắt ra một hơi nhẹ nhõm:

- Kể từ đó như một ân tình! Phen này tại hạ nhất định phải giúp cô nương tiêu trừ chất độc, gọi là đáp tạ!

Nàng lắc đầu:

- Như ta vừa nói...

Tiểu Vy xua tay ngăn lại:

- Muốn tọa công trực độc như tại hạ, cô nương không thể thực hiện được! Thay vào đó, tại hạ có một khẩu quyết gọi là Độc Quy Pháp Dẫn Nguyên!

Nàng kinh nghi nhìn Tiểu Vy:

- Đó là một tâm pháp?

Tiểu Vy gật đầu và vắn tắt giải thích phương cách tiến hành Độc Quy Pháp Dẫn Nguyên!

Nghe qua một lượt, nàng lắc đầu:

- Muốn dùng khẩu quyết này cần phải bị phân tán võ công! Võ công của ta vẫn còn, phương cách này kể như vô dụng!

Tiểu Vy à lên một tiếng:

- Đúng như thế thật! Tại hạ lại ngờ có thể giúp cô nương!

Nàng buồn bã:

- Dẫu sao đó cũng là thành tâm của các hạ! Ta đành cam chịu số phận, chẳng dám trách!

Tiểu Vy chợt hỏi:

- Liệu cô nương có thể nghĩ được một biện pháp nào khả thi không?

Nàng định lắc đầu nhưng bất ngờ hỏi:

- Các hạ có nói ta không thể tọa công trực độc như các hạ, tại sao?

Tiểu Vy thổ lộ sự thật:

- Khi còn bé, tại hạ có dịp tìm được Cửu Diệp Thảo Quả! Dược lực của nó có thể giúp tại hạ ngăn ngừa độc chất! Và nếu bị độc khí xâm nhập như lần trước, tại hạ chỉ cần tọa công là sẽ...

Nàng ta kêu lên:

- Vậy thì có cách rồi!

- Cách gì?

Nàng ta trở mắt nhìn Tiểu Vy:

- Các hạ không những không oán hận ta, trái lại còn thật tâm muốn giúp ta giải độc?

Tiểu Vy gật đầu và bật ra một câu nói rất khó hiểu:

- Đó là điều đương nhiên! Vì tại hạ đâu thể lấy oán báo ân, không cứu giúp người đã vô tình thành toàn cho tại hạ?

- Lấy oán báo ân? Giúp người đã vô tình thành toàn? Lời của các hạ thật khó hiểu?

Tiểu Vy cười:

- Cô nương bắt tất phải bận tâm! Điều cần yếu là cô nương mau nói ra phương cách cô nương vừa nghĩ ra!

Nàng ta nói thật dè dặt:

- Trong máu huyết của các hạ hiện vẫn còn tiềm ẩn dược lực của Cửu Diệp Thảo Quả! Nếu các hạ không ngại xả thân và ban cho ta vài giọt máu, điều đó...

Tiểu Vy hoang mang:

- Sao cô nương biết chắc trong máu huyết của tại hạ lại vẫn còn tiềm ẩn dược lực?

- Ngoại tổ mẫu của ta tình cờ được Thái Hư Bà Bà cứu mạng! Lúc đã là truyền nhân, chính ngoại tổ mẫu đã nghe Thái Hư Bà Bà giải thích điều đó!

Tiểu Vy liền tỏ ra hớn hờ:

- Nếu là vậy thì tại hạ tiếc gì vài giọt máu! Được rồi! Tại hạ phải thực hiện như thế nào đây?

Nàng hướng dẫn:

- Dùng móng tay vạch khẽ vào huyết mạch, nhiều vài giọt máu vào miệng ta, thế là xong!

Tiểu Vy làm theo:

- Dễ thế thôi sao? Đây này, tại hạ bắt đầu đây!

Nói là vài giọt nhưng khi nàng ta kêu Tiểu Vy dừng lại, do Tiểu Vy chậm điểm huyết chỉ huyết, nên số máu huyết nàng ta nuốt vào đã vượt quá hạn định!

Nàng mỉm cười và ngưng ngưng:

- Ân cứu tử này...

Chính lúc đó, có nhiều tiếng người cùng gọi Tiểu Vy:

- U Minh Lãnh Sát thiếu hiệp!

- Tiểu huynh đệ!

- Tiểu tử kia rồi!

Tiểu Vy nhìn về phía phát ra những tiếng gọi, phát hiện Triết Toàn Thu, Tướng Ngọc Linh và La Thạch thô lỗ đang chạy đến!

Quay người lại, Tiểu Vy hớn hờ:

- Tưởng cô nương đã hoàn toàn bình phục rồi sao? Rốt cuộc Triết Toàn Thu tôn giá cũng tìm được tại hạ! Chư vị phải một phen tận khổ!

Nhìn thấy những người đã từng chạm mặt ở Độc Nhân Cốc, Mộ Dung Tuyết Lan tuy thâm nghi hoặc, nhưng vẫn phải nằm yên và ngấm ngấm vận khí giúp chỗ máu huyết của Tiểu Vy vừa ban cho mau thấm đến khắp kinh mạch!

Tưởng Ngọc Linh tất tả chạy đến:

- Thiếu hiệp bỗng dung bỏ chạy, khiến tiểu nữ phải bồn chồn lo lắng!

Triết Toàn thu vừa bước đến vừa mỉm cười:

- Tất cả là do ta chưa kịp giải thích cho tề tam huynh La Thạch! Thấy thiếu hiệp hoàn toàn bình phục, ta thật sự yên lòng!

Còn La Thạch cho đến lúc này vẫn hậm hực:

- Đó! Thất đệ vẫn khăng khăng muốn tìm y! Trong khi chúng ta phải vất vả kiếm tìm, y vừa an toàn vừa nhàn hạ bên một nữ lang xinh đẹp! Ta thật không thể hiểu thất đệ đã nhìn thấy gì tốt đẹp ở gã vừa hạ lưu vừa khoác lác này! Hừ!

Chực phát tác, Tiểu Vy kịp kềm nén lại do không muốn gây phương hại đến nữ nhân ở bên cạnh!

Tiểu Vy nhìn sang Tưởng Ngọc Linh và Triết Toàn Thu:

- Nhị vị sao biết tại hạ ở đây mà tìm?

La Thạch bực dọc nói tranh lời:

- Ai lại không biết người sẽ tìm đến U Minh Thất để trấn áp sự nóng bức toàn thân?

Tiểu Vy quắc mắt nhìn La Thạch:

- Tại sao tôn giá biết U Minh Thất tọa lạc ở gần đây mà tìm? Phải chăng bấy lâu nay tôn giá vẫn ngấm ngấm dò xét tại hạ?

Triết Toàn Thu như không muốn tình thế quá khẩn trương như thế này, nên vội lên tiếng:

- Thiếu hiệp chớ hiểu lầm! Sau sự việc xảy ra ở Độc Nhân Cốc, Ngọc Linh biết thiếu hiệp bị chân khí nghịch hành đến nóng bức toàn thân phải tìm đến U Minh Thất để xoa dịu! Tiếp đó, do tình cờ tam huynh có lần nghe thiếu hiệp tự xưng là Tiểu Vy, tề tam huynh nghi ngờ thiếu hiệp chính là đứa bé độ nào đã từng lưu ngụ quanh Phụng Vũ Sơn! Do ta có việc gấp rút tìm thiếu hiệp nên không thể không thử đi một chuyến! Lúc đi ngang qua đây, vô

tình nghe thấy tiếng thiếu hiệp than oán và xung là Tiểu Vy, bọn ta nhờ đó mới tìm được thiếu hiệp!

Ngẫm nghĩ lại thấy những lý lẽ Triết Toàn Thu đưa ra đều phù hợp, Tiểu Vy chợt đưa mắt nhìn La Thạch và còn điểm một nụ cười lạnh nhạt:

- Tám năm trước, đã bao phen Tiểu Vy này được tôn giả chiếu cố! Cách đây không lâu, một kích của Tiểu Vy kể như xóa hết nợ cũ! Còn việc vừa xảy ra ở Độc Nhân Cốc, Tiểu Vy ta suýt vì tôn giá mất mạng, tôn giá hẳn còn nhớ lời kẻ hèn này đã nói chứ?

La Thạch động nộ quát âm lên:

- Người đã nói sẽ trả lại ta gấp trăm gấp ngàn lần! Người có đờm lược thử thực hiện xem nào!

Tiểu Vy liền bắn xạ những tia hung quang vào La Thạch:

Triết Toàn Thu bất giác kêu lên, như muốn quở trách La Thạch:

- La tam huynh có thôi không nào! Nếu ở chốn cứu tuyền, Bang chủ nhìn thấy thái độ của tam huynh dành cho Thiếu Bang chủ như vậy, liệu Bang chủ có tha thứ cho tam huynh không?

La Thạch nhảy dựng lên:

- Ai là Thiếu Bang chủ? Là y chăng? Sao y có thể là Thiếu Bang chủ của La mỗ?

Tưởng Ngọc Linh cũng phải bàng hoàng:

- Thất thúc thúc mau giải thích xem nào? Vì lẽ gì bốn bang có một Thiếu Bang chủ mà không ai hay biết?

Tiểu Vy cũng hoang mang không kém:

- Tôn giá chó nên đùa bỡn một kẻ cô thân cô thích như tại hạ! Tại hạ làm gì có phúc phận được làm cốt nhục của Bang chủ quý bang?

Không một lời giải thích, Triết Toàn Thu đột ngột đặt câu hỏi:

- Theo La tam huynh kể lại, thiếu hiệp đã từng được người của Bích Xà Môn nuôi dưỡng?

Trong tâm tưởng của Tiểu Vy lập tức xuất hiện đôi phu thê giả tạo là Kiều Băng và Phỉ Nhâm! Đích thực họ chính là người của Bích Xà Môn và Phỉ Nhâm còn là Hộ pháp, thuộc hạ tin cậy của Bích Xà Môn chủ Đàm Bất Nhị.

Tiểu Vy vừa gạt đầu nhưng chưa kịp ứng tiếng đáp, La Thạch hậm hực và gay gắt hỏi chen vào:

- Khoan đã thất đệ! Trước hết thất đệ nói cho ta biết Bang chủ làm cách nào thoát chết dưới đáy vực, sau đó ai đã hãm hại và hạ thủ Bang chủ? Vì nguyên nhân nào bao sự việc đó thất đệ đột nhiên thất tung, không một lần kiểm tìm hoặc cho huynh đệ bốn bang một tin nhắn? Vì lẽ gì chứ?

Tiểu Vy vì hoang mang không thể hiểu giữa việc được bọn Bích Xà Môn nuôi dưỡng và việc là cốt nhục của Bang chủ Kim Long Bang có mối liên quan gì, những nghi vấn La Thạch vừa nêu ra sẽ giúp Tiểu Vy giải thích tất cả, nên Tiểu Vy vội thu lại những gì định nói và im lặng chờ nghe Triết Toàn Thu không thể không đáp lời La Thạch!

Triết Toàn Thu bỗng có sắc mặt rất trầm trọng:

- La tam huynh đã biết xuất xứ của Kim Long Bang chúng ta?

Vẫn gay gắt, La Thạch đáp với nụ cười mai mỉa trên môi:

- Thất đệ xem La Thạch ta không phải là người của Kim Long Bang sao? Trong chúng ta bảy người đã từng kết huynh đệ đã từng minh thệ tuy không đồng sinh nhưng quyết đồng tử, ai lại không biết đại ca của chúng ta vì vô tình nhặt được Kim Long Ngọc Bội nên cùng chúng ta lập nên Kim Long Bang?

Triết Toàn Thu gạt đầu, đồng thời vẫn tiếp tục cất vấn La Thạch:

- Vì ba chữ Kim Long Bang, ai đã ngấm ngấm gây đủ mọi khó khăn, khiến bốn bang không có lấy một ngày thanh thoi hầu phát dương quang đại bang phái?

La Thạch đỏ mặt vì giận:

- Còn ai khác ngoài Bạch Phát Tôn Giả cứ luôn quấy phá bốn bang?

Triết Toàn Thu lắc đầu:

- Đúng là lão Bạch Phát có luôn quấy phá bốn bang, nhưng nguyên nhân tại sao? Giữa bốn bang và lão Bạch Phát xét về nguyên ủy, nào có hiềm khích gì, tại sao lão cứ phải đối địch?

- Hừ! Hoặc thất đệ đã thay tâm đổi tính nên quên hết mọi chuyện, hoặc thất đệ cố tình hỏi đổ ta! Thất đệ thừa biết đó là do lão Bạch Phát có chút hiềm khích với nhị ca kia mà?

Triết Toàn Thu gạt đầu và cười nhạt:

- Không sai, chính là nguyên nhân này! Vì thế, cho dù bốn bang đi đến đâu hoặc làm gì đều bị lão Bạch Phát xuất hiện gây phiền não! Nhưng tam huynh có biết nhị ca là người như thế nào không? Trước khi cùng ngũ nghĩa chúng ta kết nghĩa kim băng, nhị ca là môn hạ của ai, tam huynh đệ có biết điều đó không?

- Môn hạ của ai?

- Đệ đang hỏi tam huynh, có sao tam huynh lại hỏi ngược lại đệ?

La Thạch bối rối:

- Điều đó, ta làm sao biết được? Ta chỉ nhớ rằng nguyên ban đầu chúng ta chỉ có năm người! Do có cùng chí hướng cùng lập trường và cùng mang một bầu nhiệt huyết quyết đem lại chính nghĩa cho giang hồ nên chúng ta hợp nhau lại tự nhận là Giang Hồ Ngũ Nghĩa! Sau đó, đại ca và nhị ca tự xuất hiện, bọn ta từ năm người chuyển thành bảy người!

Họ Triết thở ra:

- Mọi chuyện xảy ra đã lâu rồi và vì tam huynh là người trực tính nên không trách đã quên những tiểu tiết quá nhỏ nhặt!

La Thạch phản ứng:

- Ta đã quên những gì nào?

Họ Triết mỉm cười thật khoan hòa độ lượng:

- Nếu tam huynh chịu khó nhớ lại, chắc sẽ không quên đại ca và nhị ca không cùng lúc xuất hiện! Đại ca là người đến trước và chỉ khi đại ca đề xuất với bọn ta năm người về việc thành lập Kim Long Bang, nhị ca đến lúc đó mới tự đến góp mặt!

La Thạch vỗ vào trán:

- Phải rồi! Hóa ra không phải thất đệ quên mọi chuyện mà chính là ta!

Họ Triết vẫn giữ nguyên nụ cười khi nãy:

- Lúc đó, do Ngũ Nghĩa chúng ta ngưỡng mộ hành vi khảng khái của đại ca, đại ca không hề giấu chúng ta về Kim Long Ngọc Bội do đại ca tình cờ có, chúng ta quá dễ dãi khi chấp thuận cho nhị ca cùng kết nghĩa là lập bang!

La Thạch nhăn nhó:

- Lời của thất đệ dường như muốn oán trách nhị ca? Ta cũng nhớ lần đó vì nhị ca xuất hiện muộn hơn đại ca một chút, nên bọn ta cũng nghĩ ca là bằng hữu của đại ca. Đến sau này, khi biết là không phải, nhưng do nhị ca...

Triết Toàn Thu chợt lạnh giọng ngắt lời, như không muốn nghe thêm nữa về vị nhị ca nọ:

- Đủ rồi! Tên họ Phỉ đó đã khéo che đậy đã tâm khiến chúng ta tuy bị dối lừa trong một thời gian dài nhưng không hề hay biết!

La Thạch kinh ngạc:

- Đã tâm gì? Sao thất đệ có thể thốt ra những lời bất kính đối với nhị ca, một người đã chết?

Không nhìn được, Tiểu Vy chợt lên tiếng hỏi Triết Toàn Thu:

- Tôn giá vừa nhắc đến một nhân vật họ Phỉ, phải chăng là Phỉ Nhâm?

Và Tiểu Vy càng thêm hoang mang khi thấy Triết Toàn Thu vừa lắc đầu vừa đáp:

- Không phải! Nhị ca của bọn ta tuy cũng ở họ Phỉ nhưng là Phỉ Nhậm!

Tiểu Vy lẩm bẩm:

- Phỉ Nhậm?

Tuy nhiên, ngay sau đó chính Triết Toàn Thu lại nói khác đi:

- Thiếu hiệp như đang cảm thấy ngờ ngờ giữa hai tính danh Phỉ Nhâm và Phỉ Nhậm? Thiếu hiệp nghi ngờ không hề sai! Vì chính hai tính danh đó đều là của một người!

Tiểu Vy kinh ngạc tột độ:

- Của một người? Và nhị ca của chư vị là nhị Hộ pháp của Bích Xà Môn?

La Thạch lập tức giãy nảy:

- Không bao giờ điều đó xảy ra! Phỉ Nhậm là Phỉ Nhậm, Phỉ Nhâm là Phỉ Nhâm! Nhị ca không thể nào là môn hạ của Bích Xà Môn?

Triết Toàn Thu chợt phì cười:

- Có thể hay không có thể, tam huynh chỉ cần nghe đệ nói hết tất cả sẽ rõ! Cũng như tam huynh có cảm thấy nghi ngờ nếu đệ bảo Tiểu Vy chính là do hai chữ Tiểu Vy bị biến âm cho khác đi?

- Là Tiểu Vy? Tiểu Vy nào? Phải chăng thất đệ muốn nói tiểu tử chính thực là Tiểu Vy của bọn ta năm xưa? Là... Là...

Triết Toàn Thu quả quyết:

- Là Thiếu Bang chủ của chúng ta!
- Chúng cứ gì thất đệ dám quả quyết như vậy?

- Tất cả đều do một thói quen! Kẻ đã nuôi dưỡng Thiếu Bang chủ sau biển cố Kim Long Bang là Phỉ Nhâm, mà Phỉ Nhâm là do hai chữ Phỉ Nhậm cái lại! Cũng vậy, y đã gọi Tiểu Vũ bằng Tiểu Vy. Phần thì để Thiếu Bang chủ không cảm thấy bất ngờ, phần khác là để chúng ta nếu có gặp cũng không ngờ Tiểu Vy chính là Tiểu Vũ! Nói vắn tắt, y có thói quen chỉ cái âm một chút để thay đổi hình tích!

Tiểu Vy, ngay lập tức có cảm giác đã từng nghe rất quen hai chữ Tiểu Vũ! Và từ đó, Tiểu Vy bắt đầu lưu tâm, xem xét và định ra kế sách...

Trong khi đó, giữa La Thạch và Triết Toàn Thu vẫn diễn ra cuộc đối thoại!

La Thạch nôn nóng:

- Mọi chuyện xảy ra như thế nào? Tốt hơn hết, thất đệ hãy kể lại toàn bộ sự việc cho ta nghe, đừng úp úp mở mở như thế nữa!

Triết Toàn Thu kể:

- Bị Lão Bạch Phát hất xuống vực, trong khi chúng ta nghĩ Bang chủ khó mong toàn mạng thì Phỉ Nhậm đã âm thầm tìm cách leo xuống vực để kiểm thi thể Bang chủ! Y phải bất ngờ khi phát hiện Bang chủ chưa chết! Sau đó, y vờ đưa Bang chủ đi tìm nơi trị thương, thật ra y đã ngấm ngấm mật báo cho Môn chủ Bích Xà Môn từ trước! Rốt cuộc, Bang chủ phải lọt vào tay Bích Xà Môn! Tên họ Đàm sau khi chiếm đoạt Kim Long Ngọc Bội của Bang chủ còn dùng thủ pháp hết sức tà độc là Cửu độc Xà phân thân để hành hạ Bang chủ! Mục đích của y là muốn dò biết nơi Bang chủ đã nhặt Kim Long Ngọc Bội, y muốn chiếm hữu di học của Kim Long Kỳ Nhân!

Càng nghe càng rung động, La Thạch giận dữ đến nổi khắp diện mạo đều hằn gân xanh!

- Phỉ Nhậm độc ác đến thế ư?

Triết Toàn Thu tiếp:

- Bang chủ không cung xung, bọn ác nhân giận dữ sai Phỉ Nhậm đưa thê tử của Bang chủ đến! Đầu tiên, Đàm Bất Nhị hành hạ Bang chủ phu nhân trước mặt Bang chủ, những mong rằng Bang chủ vì khó cầm lòng sẽ phải cung xung. Nhưng y đã lầm, phu nhân tuy là nữ lưu nhưng có khí phách chẳng kém bọn tu mi nam tử! Phu nhân đã tự vẫn, không để Bang chủ bị kẻ thù uy hiếp!

La Thạch rít lên căm phẫn:

- Tất cả bọn chúng đều đáng tội chết!

Triết Toàn Thu chọt nghẹn giọng:

- Ý đồ kia bất thành, chúng lại đưa Thiếu Bang chủ đến! Thương cho hài nhi bé bỏng rất có thể uống mạng. Bang chủ vờ ưng thuận là sẽ cung xưng nếu bọn chúng lập thế không hãm hại Thiếu Bang chủ! Bọn chúng thuận tình và nhờ đó Bang chủ được gần gũi với Thiếu Bang chủ trong giây lát! Nhân đó, Bang chủ cố tình cho bọn chúng nhìn thấy cảnh Bang chủ đang thì thầm vào tai Thiếu Bang chủ những điều tối mật! Khi biết bọn chúng đã cùng mục kích cảnh này, Bang chủ đặc ý bảo bọn chúng nơi có cất giấu di học của Kim Long Kỳ Nhân đã được Bang chủ nói cho Thiếu Bang chủ biết! Đó chỉ là kế của Bang chủ buộc bọn chúng phải lưu mạng Thiếu Bang chủ nếu muốn biết di học kia được cất giấu ở đâu!

Đến lúc này, Tiểu Vy không tự chủ được nữa, phải buột miệng kêu lên:

- Thảo nào bọn họ luôn giả vờ chăm sóc và hết mực chiều chuộng tại hạ! Vì di học kia, bọn họ đã lập đủ kế, giở đủ trò, có nhiều thủ đoạn!

Triết Toàn Thu gật đầu:

- Thiếu Bang chủ nói không sai! Và như thế kế của Bang chủ đã tỏ ra kiến hiệu!

La Thạch buột miệng:

- Sau đó thì thế nào? Là Phỉ Nhậm hay Đàm Bất Nhị đã hạ sát Bang chủ?

Triết Toàn Thu rít:

- Là Phỉ Nhậm! Y được Đàm Bất Nhị tin cậy giao cho việc hạ sát! Nhưng vì y biết Bang chủ hãy còn một điều chưa thổ lộ, y đưa Bang chủ đến một nơi và tìm đủ mọi cách buộc Bang chủ phải nói cho y biết điều đó!

La Thạch động tâm:

- Là thần công Kim Long của Bang chủ?

Triết Toàn Thu cười gượng:

- Gọi là thần công là cách để tăng oai lực của bốn bang! Thật ra đó chỉ là phần tâm pháp nhập môn của Kim Long Kỳ Nhân được di lưu cùng một chỗ với Kim Long Ngọc Bội, một trong Ngũ Báu di vật!

- Nhưng chính Phỉ Nhậm muốn chiếm hữu điều đó?

- Không sai! Và vì biết rõ lòng tham lam vô độ của họ Phỉ, Bang chủ cứ lần lựa trong việc cung xưng để kéo dài mạng sống! Sau cùng...

- Y đã hạ sát Bang chủ?

Triết Toàn Thu đỏ hoe hai mắt:

- Y không hạ sát nhưng cũng không hề có ý giúp Bang chủ chữa trị vết thương! Bang chủ phải chết dần chết mòn trong nỗi đau tột cùng!

Bất ngờ đưa mắt nhìn Tiểu Vy, Triết Toàn Thu hỏi:

- Thiếu Bang chủ cũng đã thấy Triết mỗ phải đau đớn như thế nào sau khi bị thủ pháp Cửu Độc Xà phân thân của Xà Vương là sư phụ của họ Đàm hành hạ?

Tiểu Vy gật đầu với khuôn mặt nhợt nhạt đau đớn!

Triết Toàn Thu bảo:

- Bang chủ hẳn phải đau đớn hơn trăm lần vì cứ phải chịu đựng như thế đến lúc tắt hơi!

La Thạch gào vang:

- Lúc đó thất đệ ở đâu? Sao không giúp đỡ Bang chủ, trừ khử kẻ bất nghĩa?

Triết Toàn Thu đành phải để một giọt lệ lăn dài theo khóe mắt:

- Thấy đã lâu không gặp lại họ Phỉ, đệ tự đi tìm y! Và có lẽ do trời phạt thương tưởng, đệ tình cờ đi đến nơi họ Phỉ lưu giữ Bang chủ. Nhìn thấy đệ, họ Phỉ vờ hô hoán Bang chủ đang gặp nạn! Nghe được tin Bang chủ, đệ mãi vui mừng nên phải bất phòng! Và y không bỏ lỡ cơ hội, âm thầm hạ thủ đệ! Trước khi ngất, đệ còn kịp đáp lễ, tặng cho y một mũi Phi Lãng Độc của Tướng ngũ huynh! Vì muốn tự cứu mạng, y phải bỏ đi!

Đang nói, Triết Toàn Thu chợt ngưng lời! Sau đó, từ từ trút ra một hơi thở dài nặng nhọc, Triết Toàn Thu nói tiếp:

- Hà...! Những tưởng đệ sẽ là người cứu Bang chủ, nào ngờ chính Bang chủ lại là người giải cứu đệ! Khi tỉnh lại, tự biết sinh mạng được bảo toàn là phải có người cứu, đệ đưa mắt tìm kiếm ân nhân và chỉ thấy hữu thủ của Bang chủ vẫn còn đặt lên đỉnh đầu đệ! Phát hiện sự thể và biết Bang chủ tuy cạn kiệt nhưng vẫn dùng Khai Đỉnh Đại Pháp để cứu mạng, đệ hết cả sĩ diện òa khóc như đứa bé!

La Thạch tuy là người thô lỗ, trực tính và nóng nảy nhưng khi nghe đến đoạn này cũng phải rơi lệ!

Một La Thạch cứng cỏi còn phải rơi lệ, nói gì đến Tướng Ngọc Linh và Mộ Dung Tuyết Lan vừa hồi tỉnh đều là nữ nhân sao không phải lệ đổ chan hòa!

Ai cũng khóc, người thì khóc thầm lặng lẽ, kẻ khóc thành tiếng, điều đó khiến Triết Toàn Thu như người đang mơ sự tỉnh.

Triết Toàn Thu đưa mắt nhìn mọi người và dễ dàng hiểu tại sao tất cả cùng khóc! Và Triết Toàn Thu càng thông hiểu hơn nguyên nhân tại sao Tiểu Vy cho đến giờ này vẫn chưa rơi giọt lệ như mọi người!

Họ Triết hiểu, kẻ không khóc ngoài mặt lại chính là kẻ âm thầm đau đớn nhiều nhất! Vì có một điều mà ai ai cũng biết, nước mắt chảy xuôi là điều dễ hiểu, chỉ có nước mắt chảy ngược vào lòng là điều khó! Và càng khó càng tạo nhiều đau đớn, nhiều bị thương hơn!

Tiểu Vy đang là người như vậy!

Triết Toàn Thu nhìn chàng:

- Cũng như bây giờ, lúc đó tiếng khóc của Triết mỗ đã làm Bang chủ hồi tỉnh! Bang chủ kể lại mọi việc và di mệnh cho Triết mỗ phải tìm và giải thoát Thiếu Bang chủ! Bang chủ còn trao truyền Kim Long Thần Công, nhờ Triết mỗ trao lại cho Thiếu Bang chủ!

Ở Tiểu Vy không hề có phản ứng nào, Triết Toàn Thu nói như muốn biện minh:

- Để hồi phục thương thế, Triết mỗ sau khi an táng Bang chủ phải tìm nơi ẩn thân! Sau đó, do biết chưa phải là đối thủ của Bích Xà Môn, Triết mỗ vừa âm thầm dò tìm tung tích Thiếu Bang chủ vừa ngắm ngẫm khổ luyện công phu! Việc Triết mỗ chậm báo tin cho chư huynh đệ cũng vì nguyên nhân đó, mong tam huynh và Thiếu Bang chủ chớ trách Triết mỗ!

Tiểu Vy xua tay:

- Tại hạ nào dám trách mọi người, nhất là tôn giá! Ngược lại, tại hạ thật sự cảm kích vì nhờ có tôn giá tại hạ mới có dịp tỏ tường thân thế và lai lịch!

Triết Toàn Thu cả mừng:

- Như vậy, Thiếu Bang chủ đã thừa nhận bản thân chính là cốt nhục của Bang chủ Nam Cung Điền?

Tiểu Vy nhẹ gật đầu:

- Qua thái độ chăm sóc một cách giả tạo của Phỉ Nhậm và cũng là Phỉ Nhậm cùng với Kiều Băng, tại hạ biết ở họ tất có âm mưu! Tám năm trước, tại còn tình cờ mục kích lão họ Đàm hành xử Kiều Băng chỉ vì tội chưa dò tìm nơi ẩn giấu của Kim Long Kỳ Thu, điều đó chứng tỏ những gì tôn giá kể đều là sự thật!

La Thạch mấp má môi định nói gì, nhưng bị Tiểu Vy ngăn lại:

- Chưa hết! Trước khi mục Kiều Bằng trút hơi thở cuối cùng, khi nghe tại hạ dò hỏi về lai lịch mục chỉ nói được hai tiếng duy nhất!

La Thạch không nhịn được nữa, vọt miệng nói:

- Hai chữ gì?

Chàng đáp:

- Kim Long!

- Chỉ vồn vẹn thế thôi ư?

Chàng gật đầu:

- Không sai! Tuy vậy, do đó là lúc mục đang hết sức phần hân lão họ Đàm, khó có thể tin hai chữ đó là mục muốn dò hỏi tại hạ về nơi ẩn giấu Kim Long đi học! Càng không thể giải thích là mục muốn nói đến Ngọc Bội Kim Long! Do vậy, có thể mục muốn tại hạ là di tử của Kim Long Bang chủ!

Đưa mắt nhìn Triết Toàn Thu, chàng hỏi:

- Như vậy, tính danh thật sự của tại hạ là gì?

Triết Toàn Thu đáp với vẻ hớn hờ:

- Là Nam Cung Vũ!

Gật đầu, chàng bảo:

- Nam Cung Vũ? Được! Từ đây, tại hạ sẽ là Nam Cung Vũ!

Ngay sau đó, Nam Cung Vũ tuần tự vòng tay thi lễ với Triết Toàn Thu, với La Thạch và với cả Tướng Ngọc Linh!

Kinh ngạc về điều này, Triết Toàn Thu kêu:

- Thiếu Bang chủ tại sao thi lễ với bọn thuộc hạ?

Chàng đáp thật rõ ràng:

- Vì gia thù của tại hạ, suốt thời gian dài là vậy, tất cả chư vị đều chịu nhiều gian khổ! Một lễ kia, tại hạ thay mặt gia phụ đáp tạ chư vị!

Triết Toàn Thu sững sờ:

- Thiếu Bang chủ đầu cần phải tách bạch sự việc như vậy? Là gia thù của Thiếu Bang chủ, nhưng cũng là mối thù diệt môn của toàn thể bang chúng Kim Long Bang, Thiếu Bang chủ hà tất nói đến chữ đáp tạ?

Chàng lắc đầu:

- Thất thúc không rõ ý tiểu diệt rồi! Ý tiểu diệt là những thù hận kia đến đây kể đã kết thúc!

La Thạch giật mình:

- Sao lại kết thúc? Đâu dễ như vậy tiểu... A, Thiếu Bang chủ?

Được nghe La Thạch gọi Thiếu Bang chủ, Nam Cung Vũ thoáng chùng lòng!

Nhưng kịp nghĩ lại, với ý đã quyết chàng chậm rãi giải thích:

- Hãm hại và hạ sát gia phụ chính là Phỉ Nhậm. Tám năm trước, khi sảy chân cùng mụ Kiều Băng rơi xuống vực, Phỉ Nhậm đã chết! Lập mưu kế đưa bốn bang đến chỗ diệt môn là Đàm Bất Nhị, ngay ngày hôm nay cả Đàm Bất Nhị lẫn Phiên Vũ Xà Vương đều trúng phải độc thủ của lão Bạch Phát, Giáo chủ Thiên Ma Giáo và Hỏa Độc Quái Nhân, cùng thiệt mạng vì Hùng Hoàng Hỏa Độc Vụ! Thù nhân đã chết, mọi oán thù không phải đã kết thúc sao?

Triết Toàn Thu thất kinh:

- Sư đồ tên họ Đàm đều đã chết?

Chàng đưa tay chỉ khắp chân núi rồi lại chỉ lên đỉnh:

- Quanh đây vẫn còn vết tích của trận Hùng Hoàng Hỏa Độc Vụ, chư vị có thể dễ dàng nhận ra! Ở trên kia vẫn còn thi thể của lão Xà Vương, chư vị có thể đến đó xem cho biết, còn Đàm Bất Nhị...

La Thạch hỏi giạt giọng:

- Họ Đàm vốn là hạng xảo quyệt! Y đâu dễ chịu chết?

Chàng cười nhẹ:

- Bị Hùng Hoàng Hỏa Độc Vụ vây kín tứ bề, tam thúc nghĩ họ Đàm có thể toàn mạng sao?

Triết Toàn Thu bật hỏi:

- Thiếu Bang chủ cũng nhìn thấy thi thể tên họ Đàm?

Chàng lắc đầu:

- Không có thi thể! Tuy nhiên...

La Thạch reo:

- Không có nghĩa là y chưa chết!

Chàng nhìn La Thạch, thật sự thương hại một nhân vật có tính khí bộc trực như La Thạch:

- Hỏa Độc Quái Nhân và lão Bạch Phát không hề nghĩ như tam thúc. Họ tin chắc đầu họ Đàm có liều lĩnh bỏ chạy, chẳng bao lâu sau vẫn chết vì ngấm Hỏa Độc Vụ Hùng Hoàng!

Triết Toàn Thu thoáng nghi ngờ nhưng chưa nói ra, Mộ Dung Tuyết Lan lần đầu tiên lên tiếng nói xen vào:

- Những gì Thiếu Bang chủ của chư vị vừa nói đều đúng là sự thật! Chính mắt tiểu nữ đã nhìn thấy sư đồ lão Xà Vương bị bọn thiên Ma Giáo dùng Hùng Hoàng Hỏa Độc Vụ vây kín tứ bề! Đến lão Xà Vương dù là sư phụ chịu chết, hưởng hồ gì Đàm Bất Nhị chỉ là đệ tử.

Triết Toàn Thu lẩm bẩm:

- Nói như vậy, không lẽ tất cả đều kết thúc? Mọi ân oán đều kết thúc một cách nhẹ nhàng?

Chàng lên tiếng thật ung dung:

- Đó là sự thật! Có thể nói hoàng thiên hữu nhãn đã khiến bọn ác gặp báo ứng! Ngay từ lúc này, chư vị có thể quay về cố hương, an hưởng những ngày thanh thoi được rồi!

Triết Toàn Thu bàng hoàng:

- Thiếu Bang chủ không có ý khôi phục Kim Long Bang?

Chàng lắc đầu:

- Trước kia, vì cần biết xuất thân lai lịch, tiểu điệt mới phải bôn ba hành tẩu giang hồ! Nay đã biết và còn nhận ra giang hồ đầy hiểm ác, không phù hợp với hạng thiếu lịch duyệt như tiểu điệt, việc khôi phục Kim Long Bang chư vị thúc thúc chớ nên nghĩ đến nữa!

- Nhưng đó là tâm huyết của Bang chủ, Thiếu Bang chủ dễ dàng gạt bỏ sao?

Tuy trong lòng đang ngập tràn sự ngưỡng mộ tính khí cương liệt của La Thạch, nhưng do đã có chủ trương chàng nói thẳng với La Thạch một câu:

- Tam thúc thúc vẫn chưa thấy mệt mỗi sau bao ngày gian khổ sao? Người nóng nảy như tam thúc, nếu tiếp tục hành tẩu giang hồ liệu còn sống bao nhiêu ngày nữa? Thôi đi! Tất cả hãy thôi đi và nên an hưởng nốt những ngày còn lại được trời xanh ban tặng!

Tướng Ngọc Linh mở to mắt nhìn chàng:

- Như Thiếu Bang chủ đã thay đổi? Lão Giáo chủ Thiên Ma Giáo đã mấy phen định sát hại Thiếu Bang chủ cũng bỏ qua sao?

Chàng trầm ngâm nhìn Ngọc Linh:

- Nhưng lão vẫn chưa sát hại tại hạ, đúng không? Nếu tại hạ cứ mãi vì chuyện này mà nghĩ cách phục thù, biết đến ngày nào tại hạ mới yên tâm vui hưởng thú tiêu dao?

La Thạch chột gằm lên và lời lẽ cũng không giữ lễ:

- Thật không ngờ một hậu nhân của Bang chủ Kim Long Bang lại hèn kém khiếp nhược chẳng khác nào nữ nhân như ngươi! Ngươi làm ta phải tởm lợm và thất vọng quá!

Chàng trừng mắt nhìn La Thạch:

- Mỗi người đều có những sở thích khác nhau! Tôn giá không thể áp đặt sở thích của tôn giá cho tại hạ! Còn nữa, nói tại hạ khoác lác hoặc xem là phường hạ lưu, do tại hạ không người giáo dưỡng nên tại hạ cam chịu và chấp thuận! Nhưng nếu tôn giá còn lặp lại những chữ hèn kém, khiếp nhược một lần nữa, chớ trách tại hạ phải thất lễ!

La Thạch không nao núng, ngược lại còn quát lớn hơn:

- Ta nói ngươi là kẻ hèn kém đờ, khiếp nhược đó! Ngươi làm gì ta nào?

Lập tức, chàng quật ra một kinh!

"Ào..."

May thay, chàng chỉ nhắm vào tảng đá gần đó, không phải đánh vào La Thạch.

"Ầm...!"

"Rào... Rào..."

Tuy vậy, một kinh này của chàng vẫn thừa tác dụng răn đe La Thạch! Tảng đá vốn to lớn và có sức nặng ước gần nghìn cân, nhưng với một kinh của chàng, tảng đá không những bị vỡ thành nhiều mảnh mà còn nhiều mảnh vỡ do không chịu đựng nổi phải vỡ tan thành muôn ngàn hạt bụi nhỏ li ti!

Nhìn uy lực thần thông của chàng, chính Mộ Dung Tuyết Lan cũng phải thâm khiếp hãi!

Vẫn có câu nhiều kẻ chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, La Thạch cho dù kinh khiếp nhưng vẫn oang oang:

- Một tảng đá vô tri nào có tội tình gì? Sao người không giết ta lại cứ trút giận vào tảng đá?

Triết Toàn Thu cho dù đã từng biết quá rõ tính khí của La Thạch là thế nào, nhưng ương bướng đến mức độ như thế này quả là quá đáng!

Thầm lo ngại cho La Thạch, Triết Toàn Thu định bụng sẽ ngăn Tiểu Vy, nếu chàng có phản ứng quyết liệt!

Tuy nhiên, chính Triết Toàn Thu cũng phải kinh ngạc trước thái độ của chàng!

Sau khi quật tan tảng đá thay cho lời hăm dọa, La Thạch vừa dứt lời, Tiểu Vy chỉ cười khẩy một tiếng và hoàn toàn đứng đưng như câu La Thạch vừa nói không phải nói với chàng!

Trước thái độ khác thường này của Tiểu Vy, La Thạch như hết cả hứng thú! Và sau cùng, do chẳng biết phải làm gì, nói gì để có tác động mạnh hơn đến Tiểu Vy, La Thạch cũng im lặng bĩu môi ngó về phía khác!

Tình thế chợt thay đổi, từ huyền não chuyển sang tĩnh lặng!

Mọi não nức đáng lý phải có do vừa nhìn nhận nhau sau bao cách biệt, bỗng chốc tan biến như chưa bao giờ tồn tại!

Bọn Triết Toàn Thu hầu như là tuyệt vọng trước thái độ phản thường của Tiểu Vy!

Ngược lại, Tiểu Vy như người quá chán cuộc sống bôn tẩu giang hồ thật sự, không một lần đếm xỉa đến bọn người vừa gọi tên chàng là Thiểu Bang chủ Kim Long Bang! Một hành vi thật kỳ quặc!

- o O o -